

1000 ZALEN

Bo Tarenskeen

2009

LIJST VAN PERSONAGES

In volgorde van verschijnen:

Portier
Receptioniste 1
Dame
Heer
Jean-François
Professor
Zijn collega
Verdwaalde gast 1
Vechtsportleraar
Zijn leerlinge
Assistant Manager 1
Verdwaalde gast 2
Vader
Zoon
Krantenlezer 1
Krantenlezer 2
Krantenlezer 3
Conciërge
Ict-er
Theoloog 1
Theoloog 2
PR-medewerker
Assistant Manager 2
Moslim
Architecte
Assistant Manager 3
Man
Jonge schrijver
Gast 1
Gast 2
Gast 3
Gast 4
Gast 5
Gast 6
Gast 7
Gast 8
Gast 9
Gast 10
Receptioniste 2
Receptioniste 3
Receptioniste 4
Receptioniste 5
Tweelingzus 1
Tweelingzus 2
Twintiger

1.

Ontvangsthal

DAME Henri! Wat is dit? Henri! Wat gaan we doen? Henri! Waar ben je?

HEER Ik ben al bij het plattegrondje!

DAME Bij het plattegrondje?

HEER Roep niet steeds zo! Iedereen kijkt naar ons!

DAME Henri!

PORTIER Marina!

RECEPTIONISTE 1 Wacht even, ik heb iemand aan de lijn!

DAME ‘Entropie en Dialectiek’? Ik dacht dat we iets leuks gingen doen!

HEER Het is voor een breed publiek schat. Je hoeft niet bang te zijn dat je het niet kan volgen. Jij klaagde toch dat je nooit eens loskomt van je aanrecht? Voilà, hier heb je je uitje. Hier links. Of rechts. Wacht even.

DAME Jij gaat toch alleen maar naar dat soort dingen om tegen je relaties te kunnen zeggen dat je gegaan bent.

HEER Eerste verdieping: bijeenkomst van het Vondel-genootschap. Tweede verdieping: cursus zelfverdediging voor vrouwen en meisjes. Derde verdieping: ‘Theologencafé’? Jezus.

DAME Zesde verdieping: cursus leiderschap... is dat niet meer iets voor jou, schat?

HEER Twaalfde verdieping: ‘Entropie en Dialectiek. Openbare lezing binnen de cyclus Nieuwe Ideeën in een Postromantische tijd’. Dat is onze cyclus.

DAME Dat klinkt echt vreselijk.

JEAN-FRANÇOIS Een muntje voor de muziek!

HEER Muziek?

DAME Welke muziek?

PORTIER Ho ho, hier wordt niet gebedeld!

2.

Receptie I

RECEPTIONISTE 1 Conferentiecentrum De Leeuwenrots, met Marina, waar kan ik u mee helpen? – Jazeker. – Wat zegt u? – Jazeker, De Leeuwenrots, 1000 zalen voor vergaderingen, conferenties, feesten en cursussen, ja, u heeft het juiste nummer gedraaid. – Met Marina. – Ma-ri-na. – Ja, dat komt van mare, dat is Latijn, dat betekent zee. – Dat vond mijn moeder ook, dank u wel. – Inderdaad. – Hmhm – Hm – Hoeveel mensen? – Wat u wilt, wij hebben paleiszaal, danszaal, gymzaal, spiegelzaal, theaterzaal, congreszaal, bidruimte... – Dat lijkt mij ook – Nee – Wat u wilt – Inderdaad, 1000, dat is correct. – Wat zegt u? – Eh... wat bedoelt u met – Ah, ik begrijp het. En ja, dat kan, we hebben ook een groot aantal zalen bedoeld voor zogenoemde subversieve activiteiten – Ja zo noemen wij dat. Standaard ingericht met 2e hands meubelen, gedecoreerd met graffiti en kippengaas en beschikkend over een podium met een uitgebreide licht- en muziekinstallatie, eventueel opname-apparatuur voor snuff-movies – Inderdaad, buitengewoon geschikt voor illegale of antisociale praktijken. – Ja hoor, natuurlijk, dat is geen enkel probleem, alles mag kapot, de verzekeringspremie is bij de prijs inbegrepen. Als extra accent kan er nog gekozen worden tussen verschillende inwisselbare thematische muurdecoraties of posters, van Kurt Cobain en Che Guevara tot en met Japanse bondage. – Wie? – Ja hoor die ook, alle exponenten van de tegencultuur zijn ruim vertegenwoordigd in ons bestand. – Nee, dat is service van de zaak. – Ja. U mag doen wat u wilt in onze zalen, wettig of onwettig, maar ze blijven natuurlijk ons eigendom. U blijft de huurder en wij blijven de verhuurder. De verhuurder is altijd gerechtigd, zonder opgaaf van redenen, het huurcontract te verbreken. – Vanzelfsprekend. – Heel goed mevrouw, dan noteer ik uw gegevens en plaats ik de reservering. Hoe wenst u te betalen?

3.

Conferentiezaal

Een grote, lege conferentiezaal. Een professor staat achter een kathedraal, zijn collega zit op een afstandje op een stoel in de zaal. Ze wachten op hun publiek terwijl de professor iets uitlegt.

PROFESSOR ... waarna hij in die periode ook officieel geregistreerd werd als gezegde. En zo is uiteindelijk de vrijwel vergeten uitdrukking 'Jij nog peultjes' ontstaan en gebruikelijk geworden in het dagelijkse taalgebruik.

Stilte. Zijn collega knikt. Stilte. De professor kijkt op zijn horloge. Ze wachten.

PROFESSOR Daar zijn we weer.

COLLEGA *lacht* Ja

stilte

PROFESSOR Ik doe dit eigenlijk helemaal niet graag, weet je dat?

COLLEGA Wat?

PROFESSOR Lezingen. Het enige wat ik doe is 'informatie' verschaffen. Een heel klein beetje, een miniem stukje 'informatie'. Zonder een werkelijk weerwoord te krijgen, zonder een interessante wedervraag, zonder een wezenlijke aanvulling, zonder provocatie, zonder kritiek.

Pauze. Ze wachten.

PROFESSOR *kijkt op zijn horloge* Maar wanneer zijn die uitnodigingen dan verstuurd?

COLLEGA Ruim op tijd. Twee maanden geleden. En een aantal herinneringsmails daarna. Ik begrijp ook niet waar iedereen blijft.

PROFESSOR De toegangsprijs? Niet te hoog?

COLLEGA Integendeel.

PROFESSOR Het is herfst. Het regent. Ik kan me goed voorstellen dat ze op hun vrije dag liever thuis achter de televisie blijven.

COLLEGA Dat kan toch niet. Het kan toch niet dat de mensen er opeens allemaal geen zin meer in hebben. Wat is er dan op televisie vanavond?

PROFESSOR Gelukkig is deze zaal niet zo heel erg duur.

COLLEGA Zal ik eens naar de receptioniste bellen? Misschien weten ze niet waar het is.

PROFESSOR We zitten altijd in deze zaal. Het is altijd in deze zaal geweest. De mensen zijn gewoon niet meer geïnteresseerd in de oorsprong van spreekwoorden en gezegdes. Dat merkte ik ook al bij mijn laatste optreden: ze zaten te kijken als koeien naar het onweer. Onze taal is niet sexy. Let's face it. Maar als je toch gaat, vraag haar dan meteen waar die rare tocht ineens vandaan komt. Da's voor het eerst dat ik er hier last van heb.

COLLEGA Er zit een kier in het plafond. Die komt uit op de gymzaal hierboven.

PROFESSOR Hebben ze hier zelfs gymzalen?

COLLEGA Als je op de kathedraal gaat staan en je hoofd scheef houdt kun je erdoor naar binnen kijken. Daar wordt nu aikido of karate gegeven of zo iets. Je hoort voortdurend iemand heel hard vallen. En bij iedere val wordt die kier een stukje groter.

PROFESSOR Je hebt gelijk. Ik zie een aantal Japanse matten... twee mensen... een man en een vrouw. Privé-les? Wat een raar gezicht.

VERDWAALDE GAST 1 Neem me niet kwalijk, men zou mij bij de receptie komen ophalen maar ik sta al een uur te wachten. Is hier nou zodadelijk de studium generale over betoverde bronnen, bedevaartkerken en krachtverlenende plekken?

COLLEGA Nee, hier is nu een lezing over vergeten woorden.

VERDWAALDE GAST 1 Over vergéten worden? Dan kunt u mij als studieobject gebruiken. Ik ben er expert in.

COLLEGA Nee, over vergeten wóórden! Uitgestorven uitingen en gezegdes.

VERDWAALDE GAST 1 Oh pardon.

COLLEGA U moet in het belendende vertrek zijn.

VERDWAALDE GAST 1 In het wat?

COLLEGA In de zaal hiernaast.

VERDWAALDE GAST 1 Dus toch! Dank u wel. Neemt u mij niet kwalijk voor de storing. Ik zal wel niet de eerste zijn. Die u gestoord heeft.

PROFESSOR Dat is helemaal geen probleem.

VERDWAALDE GAST 1 Gelukkig maar.

PROFESSOR Veel plezier bij die andere lezing.

VERDWAALDE GAST 1 Oh nou dank u wel. Hetzelfde.

COLLEGA Ik ga even een briefje op de deur plakken of zo.

4.

De gangen I

DAMEJe gaat me toch niet zeggen dat we nu al verdwaald zijn hè?

HEER We zijn niet verdwaald. Ik had alleen maar het plattegrondje verkeerd geïnterpreteerd.

DAMEJij kwam hier toch zo vaak? Oh Henri! kijk eens? Dansles! Stijldansen! Zullen we niet veel liever hier...?

HEER Wij zijn gekomen voor die lezing over entropie en dialectiek!

5.

Gymzaal I

VECHTSPOORTLERAAR Heeft u het makkelijk kunnen vinden?

LEERLINGE Ja hoor.

VECHTSPORTLERAAR Deze afdeling van het complex is nogal veraf gelegen van de ingang, en een beetje een doolhof. De plattegrondjes die her en der waren opgehangen zijn al lang vergeeld en onleesbaar geworden. Veel mensen hebben er moeite mee ons te bereiken. Die bellen dan vaak met hun mobiele telefoon naar ons, of naar de receptie, om te vragen waar het nou precies is.

LEERLINGE Hebben jullie dan wel een beetje klandizie? Gaat dat wel? Zo in dit gedeelte? Het is een beetje een afgedankt gedeelte.

VECHTSPORTLERAAR Oh ja hoor, zeker, gelukkig maar. Ik heb de indruk eigenlijk vooral dank zij mond op mond reclame.

LEERLINGE Dat klopt. Ik heb veel goeds over jullie gehoord.

VECHTSPORTLERAAR Wij zijn niet zo duur als andere vrouwenzelfverdedigingscursussen. En het internet maakt natuurlijk ook heel wat uit.

LEERLINGE Over het algemeen ben ik erg slecht in die dingen. Ik word snel duizelig van te lang achter de computer zitten.

VECHTSPORTLERAAR Ja, dat ken ik. Mijn neef heeft gelukkig de website gemaakt. Ik heb totaal geen verstand van die dingen. Ik kom liever buiten, ik ben veel meer een buitenmens.

LEERLINGE Dat geloof ik ook, als ik zo naar je kijk. Je ziet er niet uit als iemand die de hele dag binnen zit achter een beeldscherm. Je ziet er inderdaad uit als een buitenmens. Vind jij dat ik er uit zie als een buitenmens?

VECHTSPORTLERAAR Hè? Pardon?

LEERLINGE Als iemand die het liefst zo veel mogelijk buiten is? Vind jij dat ik er uit zie als een buitenmens?

VECHTSPORTLERAAR Oh, dat– ik heb niet zo'n oog voor die dingen. Ik denk dat ik me goed kan voorstellen dat u graag buiten komt, net als ik. Maar ik weet het niet. U zou ook iemand kunnen zijn die überhaupt nooit buiten komt, dat wil zeggen alleen om boodschappen te doen. Ik zie het niet. Ik weet het niet. Ik weet het echt niet.

DAMEHenri!

VECHTSPORTLERAAR We zullen voornamelijk aandacht besteden aan balans en stevig staan.

HEER Roep toch niet zo de hele tijd!

6.

De gangen II

Een stoet mensen.de assistent manager 1 geeft een architectonische rondleiding aan een grote groep geïnteresseerden, die hardnekkig probeert alles wat hij zegt te verstaan.

ASSISTENT MANAGER 1 De grootste trots van Conferentiecentrum de Leeuwenrots bestaat niet in haar luxueuze paleiszalen of hypermoderne sportfaciliteiten, maar gaat in feite verborgen onder de vluchtigheid van het alledaagse. Datgene wat ieder moment van de dag, gedurende het eeuwige op weg van zaal A naar zaal B onze voetstappen begeleidt. Wat zo dichtbij is dat we het niet meer zien: het tapijt in de gangen. Jawel. Het tapijt in de gangen. Authentiek ontwerp van De Klerk. En de houtsneden in de plinten zijn van Pieter Kramer. Herkenbaar door de kleine golfjes en de watermonsters. Pas op dat ze je niet bijten! Amsterdamse School. Protestantse Art Deco. Iets mooiers bestaat er niet.

VERDWAALDE GAST 2 Is dit de Tangosalon?

VADER Ik bezorg je een baan, een bezigheid, ik zorg ervoor dat je genoeg vrije tijd hebt, ik zorg ervoor dat je je niet hoeft te vervelen, ik zorg voor je als je ziek bent, ik zorg ervoor dat je kunt studeren, dat je gelukkig bent, en ik zorg ervoor dat je je gedraagt, dat je de andere kindjes geen pijn doet, en ik zorg ervoor, dat als je dat wel doet, je je er daarna schuldig over voelt.

ZOON Ja. Wat moet ik daar nou op zeggen.

VADER En ik verwacht niet eens dat je me dankbaar bent. Dat zou dus nooit in me opkomen.

PORTIER Marina?

VERDWAALDE GAST 2 Verschrikkelijk onduidelijk aangegeven allemaal. Wil ik mijn dansschoenen aantrekken, blijk ik verzeild te zijn geraakt in een college over natuurgeesten!

MUZIEKLIEFHEDDER Muziek! Ik wil muziek!

JEAN-FRANÇOIS Nee!

MUZIEKLIEFHEDDER Waar ben je?

JEAN-FRANÇOIS Aan de rand! Waar anders!

VERDWAALDE GAST 2 De wals, dacht ik, deze week doen we de wals! Één-twee-drie één-twee-drie in ordelijke formaties de ruimte doorkruisen twee drie. Maar nee hoor. Een zaal vol met boswezens, elfjes, riviergoden en totaal melancholieke luchtgeesten die voortdurend op mijn tenen staan.

KRANTENLEZER 1 Ach, heel dat buitenland. Dat is allemaal toch allang binnenland. Ik zeg u, Flaubert had gelijk: binnenkort zijn we allemaal Aziaat. Jazeker. Door een schrijnend gebrek aan dadendrang van onze kant zal Azië als winnaar uit de bus komen. Lopen we allemaal in van die sarongs rond. Ook de mannen.

KRANTENLEZER 2 *slaat zich voor het hoofd* Iedereen een rok? Dus zelfs het verschil tussen man en vrouw zal er aan moeten geloven?

KRANTENLEZER 3 En ieder koninklijk of nationaal orkest in de Oude Wereld wordt uitgebreid met een volwaardige afdeling Gamelan! Trouwens, tussen u en mij: dat is al heel lang de natte droom van heel wat dirigenten.

JEAN-FRANÇOIS Een muntje voor de muziek!

PORTIER Hohoho, hier wordt niet gebedeld!

JEAN-FRANÇOIS Zeg! Ik ben geen bedelaar, ik ben een violist.

PORTIER Waarom speel je dan alleen maar toonladders?

JEAN-FRANÇOIS Om jullie te tergen! Voor straf! Omdat ik eigenlijk dirigent had moeten worden! Echt waar! Echt waar! Op het conservatorium was ik zeer veelbelovend, maar ja: ik weigerde iets anders te dirigeren dan Sweelinck. Geen Bach, geen Mozart. Enkel en alleen Sweelinck.

DAMESweelinck?

JEAN-FRANÇOIS Niets anders dan Sweelinck. Dus werd ik al na een jaar van school getrapt. Vanwege Sweelinck. De directeur, een groot liefhebber van Sweelinck, vond dat een onverdraaglijk besluit, heeft nog geprobeerd de schoolleiding om te praten, heeft nog met me gedineerd, geprobeerd mij op andere gedachten te brengen, om mij ook eens iets anders te laten dirigeren dan alleen Sweelinck, maar tevergeefs. Iets anders dan Sweelinck komt eenvoudigweg niet uit mijn stokje! En dus speel ik nu voor u boer-er-ligt-een-kip-in-'t-water, op de altviool van mijn grootmoeder.

PORTIER Sweelinck?

JEAN-FRANÇOIS Ach, Sweelinck. Zijn klavecimbelconcerten waren mijn specialiteit. En natuurlijk zijn 'variëties op profane liederen'.

PORTIER 16e eeuw zeker. Niet helemaal mijn favoriete periode.

JEAN-FRANÇOIS Zeg. Alsof er daarna ooit nog iets van blijvende waarde gecomponeerd is.

PORTIER Ho, ho, wacht eens even.

JEAN-FRANÇOIS Kunt u mij ook maar één componist noemen die het niveau van pak hem beet zijn Echofantasieën ook maar benadert?

PORTIER Eh...

JEAN-FRANÇOIS Ten Holt?

PORTIER Mwa...

JEAN-FRANÇOIS Schat?

PORTIER Nou...!

JEAN-FRANÇOIS Andriessen?

PORTIER Bijvoorbeeld!

JEAN-FRANÇOIS Provincialistische kitsch! Poldermuziek!

PORTIER Poldermuziek??

JEAN-FRANÇOIS Dat zijn geen componisten, dat zijn compromissen!

PORTIER Dat gaat te ver! Eruit met jou!

JEAN-FRANÇOIS Ja! Au! En dat is vooruitgang! Ogen en oren dicht, met de kop voorover wegrennen voor al wat blijvend is! Weg van de kern!

PORTIER Geen woord meer! Ondernijnd subject! Opgehoepeld!

JEAN-FRANÇOIS Au!

Muziek. De wals. De meeste proberen te dansen. Er wordt aan elkaar uitgelegd hoe je moet walsen. Sommigen staan op elkaars tenen, velen botsen tegen elkaar aan, één of twee paren slagen er perfect in en zwieren vol gratie door de ruimte en de chaos heen.

7.

Receptie II

RECEPTIONISTE 1 Shit. Frits!

De muziek stopt. Men houdt op met dansen.

PORTIER Ja Marina?

RECEPTIONISTE 1 Er zit een demon in mijn computer!

PORTIER Ik haal de conciërge.

RECEPTIONISTE 1 Hij fluistert allemaal vieze dingen in mijn oortje!

CONCIËRGE Een demon verwijderen? Zeg, ik heb een loodgieterdiploma. Dat is toch een klus voor een portier? Jij bent er toch zo goed in, mensen de deur uit te trappen?

PORTIER Ik wist niet dat die bedelaar – violist – jouw neef was. Dat spijt me.

CONCIËRGE Dirigent. En een hele goede. Heb jullie hem wel eens Sweelincks Echofantasiën horen dirigeren?

PASSERENDE MAN Ja. Ik. Eén keer. Ik was er niet zo weg van.

ICT-ER Had iemand een ICT-er besteld?

RECEPTIONISTE 1 Een geest! Een hele dikke vieze geest! En hij zegt de hele tijd wat ie denkt!

ICT-ER Ja, vind je het gek, je bureau komt recht uit op de ingang! Ik roep dat al sinds ik hier werk: ze hadden hier al veel eerder een muurtje moeten zetten.

PORTIER Een muurtje? Was dat dan geen fabeltje?

ICT-ER Integendeel. Demonen kunnen zich enkel en alleen in rechte, maar dan ook enkel en alleen kaarsrechte lijnen voortbewegen.

RECEPTIONISTE 1 Het kan ook te maken hebben met dat college over natuurgeesten, op de twaalfde etage.

ICT-ER Een college over natuurgeesten op de twaalfde en jij hebt geen muurtje?!

RECEPTIONISTE 1 Afdeling communicatie had dat...

ICT-ER Hou maar op. Ik ga het hele systeem rebooten. In welke database zat je?

RECEPTIONISTE 1 In die van de theaterzalen. Daar repeteren ze nu Hamlet. In een Aziatische versie, naar het schijnt.

ICT-ER Oei. Dan moeten we snel zijn. Ga zitten. Wat is jouw constellatie?

RECEPTIONISTE 1 Keizerin.

ICT-ER En die van de computer?

RECEPTIONISTE 1 Kluizenaar.

ICT-ER Oei! Oeioeioeioeioeioe! Niet goed! Niet goed!

RECEPTIONISTE 1 Ja maar het is altijd goed gegaan!

ICT-ER Plug deze daarin. In de blauwe.

RECEPTIONISTE 1 Zijn dat dwaallichtjes?

ICT-ER Hang deze knoflookstreng om je nek en doe nu snel Ctrl-Alt-Delete.

RECEPTIONISTE Frits! Ik ben bang!

ICT-ER Rustig maar. We krijgen die geest wel klein. Selecteer 'systeembeheer'...

RECEPTIONISTE 1 ...systeembeheer...

ICT-ER ...dan zie je als het goed is een schema...

RECEPTIONISTE 1 ...ja ...nu zie ik allemaal hele enge nummers en symbolen...

ICT-ER ...klik op het hexagram...

RECEPTIONISTE 1 ...tweelingen, mosterdzaad, gal...

ICT-ER ...selecteer zwaard en kruiwagen...

RECEPTIONISTE 1 ...nachtschade, Prometheus... Oh ja. Enter...

ICT-ER ...dan naar 'systeemconfiguratie'...

RECEPTIONISTE 1 ...systeemconfiguratie...

ICT-ER ...selecteer de bovenste drie salamanders en enter.

RECEPTIONISTE 1 ...wilt u het rapport hm hm versturen? ja ik wil...

ICT-ER Dat scheelde niets.

RECEPTIONISTE 1 Nou zeg. Dat ging ook snel.

ICT-ER Met deze knop sluit je af.

RECEPTIONISTE 1 De F12? Dus dáár is die voor bedoeld! Ik gebruik die echt nóóit...

ICT-ER De F12? Natuurlijk, wat dacht jij dan? Dat die er enkel voor de show zat?

RECEPTIONISTE 1 Weer een raadsel de wereld uitgeholpen. Waar zijn de grote geheimen toch gebleven...

8.

Theologencafé I

Zachte muziek. Twee theologen dansen met elkaar. Theoloog 1 leest ondertussen een flyer.

THEOLOOG 2 Zeg Marcus.

THEOLOOG 1 Ja Theo?

THEOLOOG 2 Had jij toevallig mijn exemplaar van de nieuwe Bijbelvertaling aan Harry uitgeleend?

THEOLOOG 1 Mocht dat dan niet?

THEOLOOG 2 Nou de laatste keer dat ik hem een boek leende, dat was geloof ik ‘Das Heilige und das Profane’, kreeg ik dat terug en stond het vol met potloodstreepjes. En een paar weken daarvoor had ik hem onze monografie over Luther geleend, en dat had opeens om de zoveel pagina’s een enorme ezelsoor.

THEOLOOG 1 Had Harry dat gedaan?

THEOLOOG 2 Geen boeken meer uitlenen aan Harry.

THEOLOOG 1 In de zaal hiernaast is nu een openbaar interview.

THEOLOOG 2 Oh ja. Maar ik dacht eigenlijk dat we–

THEOLOOG 1 Een subversieve toneelkunstenaar.

THEOLOOG 2 Maar we zouden toch–

THEOLOOG 1 Hij schijnt heel populair te zijn, heeft vorig jaar de Nationale Cultuurprijs gewonnen. En afgelopen zomer, bij het festival voor subversieve kunst in de Stadsschouwburg, je weet wel– Sub... eh...

THEOLOOG 2 - Subfest? -

THEOLOOG 1 - Subfest – zowel de publieksprijs als de festivalprijs. Doet altijd iets met bloed en urine. Schijnt heel erg provocerend te zijn. Ik dacht, zijn nieuwste performance, eveneens in de schouwburg, zit in ons abonnement, –

THEOLOOG 2 Zit die in onze cyclus?

THEOLOOG 1 – Ja, die zit in onze cyclus. We kunnen dus best eens gaan kijken.

THEOLOOG 2 Weet niet. 't Is steeds zo'n eind. Gaat er wel een theatershuttlebus?

THEOLOOG 1 Natuurlijk gaat er een theatershuttlebus. Het is in de schouwburg! Voor deze specifieke voorstelling gaat er naar het schijnt zelfs een speciale subversieve theatershuttlebus.

THEOLOOG 2 En is het–

THEOLOOG 1 – De Subshuttle!

THEOLOOG 2 –waar gaat het over?

THEOLOOG 1 Hij laat zich naar het schijnt altijd heel erg inspireren door outsiders-art. Hij heeft ook aansluitend aan het interview een cursus 'graffiti en tegencultuur' georganiseerd. Die is gratis ...en openbaar.

THEOLOOG 2 Outsiders-art? Dan hadden ze beter ons kunnen uitnodigen voor zijn performance!

THEOLOOG 1 Hij maakt ook installaties.

THEOLOOG 2 Want eigenlijk zijn wij toch de enige echte 'outsiders' van deze tijd: de theologen!

THEOLOOG 1 Zeg, is het nu jouw beurt?

THEOLOOG 2 Het is echt zo. Ze hadden ons moeten vragen.

THEOLOOG 1 Ik vind het toch wel belangrijk dat we een beetje op de hoogte blijven van de ontwikkelingen in het nieuwe theater.

THEOLOOG 2 Het nieuwe theater.

THEOLOOG 1 Maar dat wordt door jou blijkbaar in twijfel getrokken.

THEOLOOG 2 Och, twijfel, wat is twijfel...

THEOLOOG 1 Niet erg. Ik dacht al dat je het te werelds zou vinden.

THEOLOOG 2 Dat is het niet – ik had me gewoon heel erg verheugd om vanavond met jou in ons theologencafé zonder de vrouwen te kunnen proosten op onze vriendschap. En natuurlijk om even de grote lijnen van ons Calvinfestival uit te kunnen zetten!

THEOLOOG 1 Maar met jou heb ik alleen nog maar onder-onsjes.

THEOLOOG 2 Ja hallo, omdat er bóven ons niets meer is!

THEOLOOG 1 Precies. 'De hemel is een afgrond...'

THEOLOOG 2 ...en de aarde is de rand waar we ons aan vastklampen...

9.

Kantoor

PR-MEDEWERKER Eh... 'Welkom bij jezelf'

pauze

ASSISTENT-MANAGER 2 'Welkom bij jezelf.'

pauze

PR-MEDEWERKER Ja.

pauze

ASSISTENT-MANAGER 2 Misschien.

PR-MEDEWERKER Goed. 'Een unieke ervaring'

pauze

ASSISTENT-MANAGER 2 Die lijkt wel een beetje op wat je eerder had.

PR-MEDEWERKER Het is een variatie. Een mogelijke variatie.

ASSISTENT-MANAGER 2 Oké. Verder?

PR-MEDEWERKER 'Een onvergetelijke ervaring'

ASSISTENT-MANAGER 2 Nee. Zeg.

PR-MAN Oké. 'Waar een gesprek een belevenis wordt'.

korte pauze

ASSISTENT-MANAGER 2 Dat is te lang.

PR-MEDEWERKER Te lang?

ASSISTENT-MANAGER 2 'Conferentiecentrum de Leeuwenrots: waar een gesprek een belevenis wordt'. Te lang.

PR-MEDEWERKER Dat is nog altijd ... twee lettergrepen korter dan wat we nu hebben.

ASSISTENT-MANAGER 2 Ik vind zoiets als ‘Welkom bij jezelf’ beter. Pakkender.

PR-MEDEWERKER Ja.

ASSISTENT-MANAGER 2 ‘Conferentiecentrum de Leeuwenrots: welkom bij jezelf’.

PR-MEDEWERKER Goed, doen we die.

ASSISTENT-MANAGER 2 Zoiets.

PR-MEDEWERKER Ja.

ASSISTENT-MANAGER 2 Maar dan anders.

PR-MEDEWERKER Oh.

pauze

ASSISTENT-MANAGER 2 Het moet iets zijn dat wat hier gebeurt in drie woorden vat.

PR-MEDEWERKER Zo kort?

ASSISTENT-MANAGER 2 Wat we nu hebben is gewoon een beschrijving van wat we doen. Dat is saai. Het moet méér zijn dan dat, snap je?

PR-MEDEWERKER ‘Méér.’

ASSISTENT-MANAGER 2 Ja. Méér.

PR-MEDEWERKER In drie woorden.

ASSISTENT-MANAGER 2 Denk van wel.

PR-MEDEWERKER Echt zo kort?

ASSISTENT-MANAGER 2 Mag ook langer.

PR-MEDEWERKER Dat moet lukken.

ASSISTENT-MANAGER 2 Conferentiecentrum de Leeuwenrots. Eerst hadden we: werkelijk goddelijke zalen. Toen: Waar de mens een mens kan zijn. Vervolgens: een paleis van de Vooruitgang. Tenslotte, simpelweg en heel zakelijk: 1000 zalen voor al uw activiteiten. Heel degelijk en adequaat maar vooral: zo ontzettend voorzichtig. Terwijl het toch eigenlijk een zin, een slogan, een formule zou moeten zijn waaruit een idee spreekt waar iedereen zich mee kan identificeren! Een idee waarin je je wilt wikkelen, waarin je wilt wonen, als in het gezellige, warme huis van je grootouders. (Vergis je niet, we krijgen heel vaak van onze klanten de klacht dat ze niet meer weten waar wij van de Leeuwenrots nou precies voor staan.) Kijk. Een goed idee is

als een persoonlijke, intieme herinnering. Geen reclameboodschap, geen verkoperspraatje, geen vage belofte, maar een herinneringsschok: ‘Oh ja, natuurlijk, dáár ging het om!’ Snap je? Herkenbaar en waardevol. Iets dat de dingen met elkaar verbindt, begrijpelijk maakt, een zin en een richting geeft, iets dat alles samenbalt tot dat ene vaste punt vanwaar de kosmische passer zijn duizend lijnen kan trekken. Een slogan die niet beschrijft wie wij zijn maar uitdrukt: een oerkreet! Een prenatale oerkreet die onze gedeelde menselijke ervaring in een bijna metafysische formulering in slechts een paar woorden vat! ‘Conferentiecentrum de Leeuwenrots:...’

PR-MEDEWERKER ‘Daar ga je voor je plezier naar toe!’

10.

Receptie III

MOSLIM Neem me niet kwalijk. Ik heb een klacht over de bidruimte.

RECEPTIONISTE 1 Ik zal u het klachtenformulier geven.

MOSLIM Ik wil geen klachtenformulier. Ik wil een andere bidruimte. Ik heb betaald.

RECEPTIONISTE 1 Er zijn geen andere bidruimtes meer. Ze zijn allemaal in gebruik. Wat is er precies aan de hand met de uwe?

MOSLIM Normaal is een bidruimte een klein sober vertrek zonder ramen, met dikke witgeschilderde muren en een tapijtje op de grond. Ik zit in een reusachtige zaal met een podium en een tribune. Dat snap ik niet.

RECEPTIONISTE 1 En het probleem is?

MOSLIM Ik weet niet waar ik mijn gebedskleedje neer moet leggen. De enige geschikte plek lijkt het podium. Het is erg ongemakkelijk.

RECEPTIONISTE 1 Oh ja, dat was vroeger een theaterzaal.

MOSLIM Een theaterzaal?

RECEPTIONISTE 1 Een oud variété. Maar omdat we steeds meer gelovigen en steeds minder artiesten als klant hebben moeten we onze ruimtes een beetje – nou ja – herindelen.

MOSLIM Her-indelen. Dus ik moet bidden op een plek waar niet zo lang geleden vrouwen in ondergoed hun benen de lucht in gooiden? Laat de spelers in hun theaters spelen en laat mij in mijn bidruimte bidden! Ik eis een andere ruimte! En anders minstens tien procent korting.

RECEPTIONISTE 1 Meneer wat is eigenlijk precies uw probleem?

MOSLIM Kijk. Mekka bevindt zich precies voorbij de tribune. Als het nou tussen de coulissen lag, of achter het toneelluik... maar nee hoor, precies voorbij de tribune. Ik ...bid recht de zaal in! Word aangestaard door vijfhonderd lege stoelen!

RECEPTIONISTE 1 Meneer u kunt toch wel op een podium bidden.

MOSLIM Op een podiu...? Juffrouw voor het geval het u nog niet was opgevallen: ik ben een moslim, geen katholiek.

JONGE MAKER Neem me niet kwalijk– neem me niet kwalijk, maar ik had een repetitielokaal gereserveerd.

RECEPTIONISTE 1 Onder welke naam?

JONGE MAKER Toneelgroep Hiroshima.

MOSLIM Zeg, en ik dan? Krijg ik nou korting? Of een andere ruimte?

RECEPTIONISTE 1 Er zijn geen bidruimtes meer! De Leeuwenrots is vol! Als u niet met deze herindeling kunt leven kunt u daar uw klachtenformulier kwijt.

MOSLIM Hoer.

RECEPTIONISTE 1 Dat verstond ik.

MOSLIM Oh verstaat u Berber? Neem me niet kwalijk. Hè Jezus. Gênant. ...U geeft dus geen korting?

JONGE MAKER Het is tegenwoordig cruciaal dat je als jonge maker je plaats opeist.

RECEPTIONISTE 1 Dat begrijp ik. Hoe wenst u te betalen?

11.

Oude zaal

ARCHITECTE Goed, ik zeg: radicaal. Alle tussenmuren gaan eruit, de dragende tussenmuren vervangen voor plexiglas. Die boogjes gaan eruit, ook die fonteintjes, dat gipsen plafond ook, en dat behang zeker. Wat zit eronder? Karton? Goed. Weg. Helemaal opnieuw stuken. Alles fundamenteel wit. Ik ben een absolute voorstander van radicaal minimalisme.

Ik had laatst een klus in het noorden. Een opdracht van twee jonge vrouwen, zusjes, allebei achtentwintig, van wie de vader vlak daarvoor was overleden. Van het geld van de erfenis wilden ze, op de helling van een heuvel die uitkeek op hun geboortedorp, naast elkaar twee huizen laten bouwen, twee identieke huizen, pal naast elkaar, maar met één en dezelfde deur. Daar zouden ze dan vanaf dat moment, voor de rest van hun leven, samen gaan wonen.

Wat ik gedaan had was het volgende: twee als het ware uit-stekende container-vormige huizen, met betonnen verankeringen diep in de heuvel ingegraven. Twee containers als het ware, naast elkaar. De wanden die uitkijken op het bos en op de vallei volledig dicht. Alleen de tegenover elkaar gelegen wanden van glas. Volledig van glas. Dus in feite niets anders dan twee reusachtige, naar elkaar toe gekeerde ramen. Verder natuurlijk geen massieve meubels, geen zware stoffen, en een zwevende haardschouw – is trouwens in deze zaal ook nog een optie, u moet dat maar met uw collega bespreken – als materiaal had ik gekozen voor beton, glas en hout. Geen baksteen. Ik haat baksteen. Niet tegen uw collega zeggen, maar de Amsterdamse School is wat mij betreft het meest weerzinwekkende wat dit land ooit heeft voortgebracht. Afijn. Het hout van de zijwanden was hetzelfde hout als de bomen die erom heen staan. Ik heb daar een oog voor. Zowel het detail als de grote lijn. Die huizen gingen dus zo goed als op in hun omgeving. Nagenoeg twee onzichtbare huizen. Onzichtbaar ja. Dat is wat ik bedoel met radicaal minimalisme: als ik zou kunnen zou ik alleen maar met lucht werken. De lucht vormgeven, dat is mijn ultieme droom. Niets dan lucht. Lucht en licht.

Op je achtentwintigste! Terug naar je geboortedorp! Echt waar! Dat kun je je toch niet voorstellen? En het waren ongelofelijk mooie meisjes. Allebei precies even mooi. De een was aan het promoveren in de bio-ethiek in Wenen; genetische codering en privacy of zoiets. De ander ontwierp conceptuele sieraden in Amsterdam. Heb haar werk gezien. Zeer indrukwekkend. Zeer avant-garde. Vriendjes in Brussel en Berlijn. Leuke jongens. Fotomodel. Chef-kok.

Afijn. Papa dood. Terug naar het dorp. De heuvel op, het bos in. Definitief. Ze waren trouwens bijzonder opgetogen met mijn ontwerp.

Nou. Ik heb wel genoeg gezien vandaag. Morgen zelfde tijd? Of heeft u nog vragen?

ASSISTENT-MANAGER 3 Ja: ken je me eigenlijk nog?

ARCHITECTE Pardon? Nee. Hebben wij elkaar behalve vanmiddag dan eerder ontmoet? Het spijt me, ik heb een vreselijk slecht geheugen.

ASSISTENT-MANAGER 3 We hebben ooit wat gehad.

ARCHITECTE Dat lijkt me sterk.

ASSISTENT-MANAGER 3 Toch wel.

ARCHITECTE Maar je bent absoluut niet mijn type.

ASSISTENT-MANAGER 3 Pardon?

ARCHITECTE Te vrouwelijk, te introvert, te weinig eigen mening. Sorry. Te beleefd, ook.

ASSISTENT-MANAGER 3 Bekijk deze foto dan eens. Heb ik altijd bij me.

ARCHITECTE Viespeuk! Hé, wacht even. Dat ben ik. Oh ja. Dat ziet er wel erg gezellig uit inderdaad. Neem me niet kwalijk, ik zie in mijn vak ook zoveel mensen. Hoe lang duurde het? Één nacht? Twee? Drie?

ASSISTENT-MANAGER 3 Vier jaar. En vijf maanden.

ARCHITECTE Dat meen je niet!

ASSISTENT-MANAGER 3 Het is niet erg Sophie.

ARCHITECTE U maakt een grapje. Ik heb een heel erg slecht geheugen dus mensen kunnen mij echt alles wijs maken.

ASSISTENT-MANAGER 3 Dat weet ik Sophie. Het is niet erg.

ARCHITECTE Gezichten! Het zijn de gezichten die ik gewoon niet kan onthouden!

ASSISTENT-MANAGER 3 Hoe is het nu met je?

ARCHITECTE Ik ben vreselijk populair.

ASSISTENT-MANAGER 3 Dat heb ik gelezen.

ARCHITECTE De laatste tijd voornamelijk renovaties. Interieur en exterieur. Heel veel werk. Nu dus bij jou.

ASSISTENT-MANAGER 3 Ja.

ARCHITECTE Al zegt me dat helemaal niets: jou.

ASSISTENT-MANAGER 3 Je bent nog steeds heel erg mooi.

ARCHITECTE Ik ben bereid dat van je aan te nemen. Heb ik veel van je gehouden?

ASSISTENT-MANAGER 3 Volgens mij wel.

ARCHITECTE Hè God wat is dit vervelend. Ik vind dit echt heel erg gênant.

ASSISTENT-MANAGER 3 Misschien had ik het niet moeten vertellen.

ARCHITECTE Tuurlijk moet je dat vertellen. Zoiets kun je toch niet voor je houden. Waarom ging het eigenlijk uit? Nee, laat maar. Domme vraag.

ASSISTENT-MANAGER 3 Het lag ook wel een beetje aan mij. Ik val daar nou eenmaal op: mooie meisjes met een hemelschreiend slecht geheugen.

ARCHITECTE Maar mijn smaak! Het is toch – ik dacht dat ik in mijn smaak wél consequent was! Je bent echt absoluut mijn type niet! Ik kan me niet voorstellen dat ik ooit iets voor je gevoeld kan hebben!

ASSISTENT-MANAGER 3 In mijn tijd viel je op androgyn.

ARCHITECTE Gádverdámme. Dat is zó jaren tachtig.

ASSISTENT-MANAGER 3 Maar we werden verliefd in 2000!

ARCHITECTE *bedekt haar ogen* Mijn smaak... ik dacht echt dat dat het enige was wat me niet ontnomen kon worden... Laat de rest in godsnaam uiteen vallen en oplossen... van binnen en van buiten... maar niet mijn smaak... niet mijn smaak...

muziek

12.

De gangen III

MAN Dat zijn werelden op zich, die trappenhuisen hier: geen behang, geen houten lambriseringen, geen tapijt, gewoon naakte betonnen schachten. Je hoort dus alles: iedere voetstap, iedere kuch, duizend keer weerkaatst. Een soort oneindig hoge auditieve nachtmerrie. Monsterlijke orgelpijpen, verspreid over het hele centrum. Geen ramen, geen muzak, geen gloeilampen, alleen tl. Rookmelders: gewoon zichtbaar, net als de verwarmingsbuizen. Op iedere etage een brandblusser. Geldverspilling, want wat zou daar moeten branden? Maar heet meest beangstigende is wel, als je opeens iemand anders ontmoet in dat niemandsland. Je hoort elkaar nooit aankomen vanwege de herrie die je zelf maakt – door de echo. Je waant je dus alleen met jezelf, je eigen gedachten, en dan sta je ineens, klap! tegenover elkaar. Klap! De explosie van een ander gezicht! – een gezicht dat zich net zo rot schrikt als jij. Je ziet in dus feite je eigen schrik. Eén nanoseconde ben je volkomen samen, naakt en gelijk. Een trappenhuisepifanie.

13.

De salon

JONGE SCHRIJVER ‘...waarop zij zachtjes kreunend haar benen spreidde. Onder de onweerstaanbare kracht van mijn gespierde armen ontspanden haar vingers, verslapt haar greep en brak haar weerstand. Wat net nog quasi verontwaardigd gesputter was, was naadloos overgegaan in een heftig hijgen. De deur naar helverlichte eetkamer en beschaving stond nog op een kleine kier, maar in dit donkere vertrek heersten nu de wilde beesten. Haar halfopen mond, haar vochtige, lichtelijk omhoog getrokken lippen lieten op een onnavolgbare wijze zien wat er tussen haar benen gebeurde. Beide plekken werden roder, wijder en natter, ontsloten en ontvouwden zich. Binnen werd buiten en buiten werd binnen. ‘De dochter van de baas!’ Dacht ik bij mezelf. ‘Ik ben godverdomme de dochter van de baas aan het neuken!’

Het gelach dat zo nu en dan opsteeg uit de aangrenzende kamer was als een verre echo van wat ooit menselijk was. Een vage herinnering aan iets volstrekt onbelangrijks, dat zich met korte kreetjes aan ons opdrong, krachteloos en zonder adem.

Haar hoofd had ze achterover geslagen, maar haar tong joeg als een tentakel door de lucht, nu eens wild om zich heen grijpend, dan weer loom op de onderlip rustend;

ontspannen maar alert; klaar voor de volgende uitval. Als ze mijn mond te pakken kreeg zoog ze zich zo hard aan me vast dat mijn tanden ervan rammelden. Alsof je het met een razende octopus deed. In de aangrenzende kamer werd gepraat op de positieve kwartaalcijfers, maar hier heerste het duistere geheim. Het geile en natte geheim. Hier was nu alles sap en schuim en hemelse damp, we waren een luchtbel, zwevend tussen globe en hemelsfeer. Mijn nagels drukten zich diep in haar maagdelijke billen. Haar parelketting lag nu als een bit in haar mond, soms hoorde je het glasachtige geluid ervan als hij tegen haar tanden tikte. Haar doorweekte slipje lag als een drenkeling tussen ons in: schipbreukeling van onze beleefdheid, te pletter geslagen in de branding van onze lust. Haar door haar gladde avondjurk onthulde jonge borsten sloegen onder het dierlijke geweld als twee woeste golven over haar blanke torso en op het moment dat zij schreeuwend klaar kwa...'

GAST 1 *steekt zijn hand op* Eh... neem me niet kwalijk... neem me niet kwalijk, professor?

JONGE SCHRIJVER 'Professor'?

GAST 1 Neem me niet kwalijk dat ik u onderbreek, professor, maar wat heeft dit met dialectiek te maken?

JONGE SCHRIJVER 'Dialectiek'?

GAST 1 Ik zat het me gewoon al een tijdje af te vragen.

GAST 2 Laat de professor doorgaan met zijn betoog!

GAST 3 Ja! Ik vind het zeer interessant!

JONGE SCHRIJVER 'Betoog'?

GAST 1 Het zou best kunnen dat er nog een soort van clou komt, maar ook met het oog op de tijd...

GAST 4 Ik begrijp er eerlijk gezegd ook vrij weinig van.

GAST 5 Hij neukt de dochter van de baas! Als dát geen dialectiek is weet ik het ook niet meer!

GAST 6 Precies! Als je een beetje doordenkt neukt hij de baas zelf! –Dat is Hegel!

GAST 5 Dat is zó dialectiek.

GAST 7 Ik beschouw het eerder als een bewijs van de stelling van Carl Schmitt: in zijn zoektocht naar prestige wordt de mens mens.

GAST 8 In feite incorporeert deze allegorie de hele 20e eeuwse Franse filosofie: de polariteit van het Zelfde en het Andere, Kojève, Sartre, Lyotard,

Althusser, Lacan, Deleuze, Foucault, Derrida, Ricoeur, opstandigheid, differentie–denken, nihilisme...

JONGE SCHRIJVER ‘Allegorie’?

GAST 7 En daar rekt het vervolgens keihard mee af. Het toont aan hoe de zogenaamd radicale intellectuelen van de afgelopen eeuw eigenlijk altijd in een latent maar fundamenteel Romantisch discours geopereerd hebben!

GAST 2 & 3 & 5 Saaai! Saaaaai! Gaap! Doorlezen!

GAST 9 Maar wacht nou eens even. We weten nog helemaal niets over die baas, of over die dochter die hier geneukt wordt. Stel, stel, die baas en zijn dochter zijn Congolees, en de hoofdpersoon is een blanke Europeaan, wat vertelt die scène ons dan? Bedenk hoe die blanke protagonist die zwarte vrouw ziet die languit en geil en halfnaakt voor hem ligt: precies zoals de westerse kapitalistische imperialist de niet-westerse wereld ziet! Klaar voor het grijpen! Klaar om ingenomen en uitgebuit te worden! Er is feitelijk niets veranderd in de wereld: dát is de boodschap.

GAST 10 Mag ik misschien ook eens iets zeggen? Ja sorry maar het zijn al een tijdje steeds dezelfde mannen die aan het woord zijn. Ik vind het ook wel heel erg typisch dat niemand van de hier aanwezige heren ook maar het geringste oog heeft voor het rabiaat seksistische gehalte van dit betoog. Seksistisch ja. Het is overduidelijk dat dit gewoon weer het eeuwenoude verhaal is van de beheerste, rationele man die met zijn ‘superieure’ geest het chaotische eeuwig vrouwelijke komt temmen. Niks dan een bevestiging van de klassieke rolpatronen.

GAST 6 Precies.

GAST 5 Maar wacht nou eens even, jullie zien toch dat die vrouw hier door een lichamelijke, natuurlijke drang geleid wordt; door iets dat alle sociale machtspraktijken overstijgt? Dat vind ik nou juist zo verfrissend aan het betoog van de professor: dat hij de biologie een plek probeert te geven binnen het gender-debat. Het biologische fundament van ons eigen lichaam als enige rots in de oceaan van conceptuele onzekerheden! Ons lichaam als enige en laatste zekerheid in de wereld! Dat ons vrouw-zijn dus niet alleen een kwestie is van sociale en culturele beperkingen, maar, zoals de professor stelt, dat er ook nog altijd iets is waar simpelweg niet aan te ontsnappen valt, dat sterker is dan jezelf, dat je met geweld vastgrijpt, je als een golf overrompelt, geheel en al overmeestert, al je twijfels en gedachten doet wegvagen, alles in één wild en overdonderend gebaar duidelijk maakt, en je op bed smijt, ook al roep je nog zo hard: nee, nee, nee, nee, nee!
Zij wurgt een man.

ENKELE GASTEN Lees door! Lees toch door!

JONGE SCHRIJVER Ja. Ja. Ik zal maar een stukje terugpakken. Vanaf ‘Haar doorweekte slipje’?

GAST 4 Nou ik moet bekennen, ik vind het wel erg cryptisch allemaal.

GAST 1 Ik snap er eigenlijk ook helemaal niets van. Als dit tegenwoordig de moderne wetenschap is...

GAST 4 En wanneer komt u nou te spreken over entropie? Of gaat dit nog een tijdje zo door?

JONGE SCHRIJVER Entropie? Wat is dat?

stilte

GAST 1 U zou toch een lezing komen geven over Entropie en Dialectiek?

JONGE SCHRIJVER Nee, ik zou komen voordragen uit mijn debuutroman. 'Herfst bij de rivier'.

GAST 1 Debuutroman?

JONGE SCHRIJVER 'Herfst bij de rivier'.

GAST 1 In het kader van de cyclus Nieuwe Ideeën?

JONGE SCHRIJVER Nee, in het kader van mezelf. Het is een roman over mijn studententijd. Ik was uitgenodigd door het Vondel-genootschap om hier vandaag als nieuwe jonge schrijver gelanceerd te worden.

stilte

JONGE SCHRIJVER U bent niet van het Vondel-genootschap?

GAST 1 Nee, wij zijn gewoon een breed publiek.

GAST 3 Hè God wat jammer nou...

GAST 4 We waren zó dichtbij...

Men gaat uiteen.

14.

Gymzaal II

VECHTSPOORTLERAAR We zullen de eerstkomende lessen waarschijnlijk voornamelijk veel praten. Ik zal u een aantal basistechnieken bijbrengen die heel gemakkelijk uit te leggen zijn. Verbaal. We gaan van theorie naar praktijk. We zullen ons niet al te veel bezig houden met conditie- of krachttraining. We zijn hier tenslotte niet bezig met een aanvalssport.

LEERLINGE Een aanval! Oh nee zeg, de gedachte alleen al.

VECHTSPOORTLERAAR Maar voor het aanleren van de zelfverdedigingstechnieken is wel soepelheid een vereiste. Hoe soepel bent u? Bent u lenig?

LEERLINGE Ik werk. Ik heb een druk – nou ja – sociaal leven. Ik ben altijd wel in beweging, ja, waarom zou ik dan niet lenig zijn.

VECHTSPOORTLERAAR Uitstekend. U bent dus in beweging. Dat is goed.

LEERLINGE Volgens mij wordt het een leuke tijd.

VECHTSPOORTLERAAR U heeft er zin in!

LEERLINGE Wat bedoel je daarmee?

VECHTSPOORTLERAAR Eh... ik bedoel dat u... u moet natuurlijk wel...

LEERLINGE Moet ik meer over mezelf vertellen?

VECHTSPOORTLERAAR Nee!! Absoluut niet! Dat is niet de bedoeling! Ik zal u alleen vragen bepaalde houdingen aan te nemen, bepaalde bewegingen te maken, mijn aanwijzingen op te volgen, uw bewegingen te corrigeren,... ik zal u alleen vragen waar uw pijngrens ligt, of bepaalde lichaamsdelen ooit gebroken zijn geweest, of u ergens pijn heeft, of u het ongemakkelijk vindt als ik u even aanraak om bepaalde grepen voor te doen,...

pauze

LEERLINGE Meer niet?

VECHTSPOORTLERAAR Nee! Meer niet.

pauze

LEERLINGE Laten we dan maar wat rondjes lopen door de zaal, even de spieren losschudden.

VECHTSPOORTLERAAR Ja. Dat is goed.

Pauze. Ze bewegen niet.

VECHTSPOORTLERAAR U moet maar aangeven... gedurende de lessen... wees vooral niet beschroomd om duidelijk te zijn. Wanneer u zich niet op uw gemak voelt.

LEERLINGE Het gaat heel erg goed.

VECHTSPOORTLERAAR Dat is heel erg fijn. Waar het in de zelfverdedigingsport in grote lijnen om gaat is het opbouwen van een zekere hoeveelheid zelfbewustzijn en vooral zelfvertrouwen. Beter gezegd: zelfverzekerdheid.

LEERLINGE Ja. Dat is uitstekend.

VECHTSPOORTLERAAR –Mocht u zich afvragen wat u hier in hemelsnaam komt doen.

LEERLINGE *roept iets te hard* Zekerheid!

VECHTSPOORTLERAAR *lichtelijk hysterisch* Precies! Via het eenvoudigweg aanleren van een verzameling effectieve technieken zoals knietjes, kopstoten en schreeuwen kan de cursist toewerken naar een directer ter hande begrip van situaties, het eigen lichaam en de eigen mogelijkheden, het vermogen de situatie een andere wending te geven...

Pauze. Hij zucht diep.

LEERLINGE Wat doen we nu?

VECHTSPOORTLERAAR We vechten ons geleidelijk van de theorie naar de praktijk. Waar we de meeste aandacht in steken is het trainen van het standbeen. Goed staan is het halve werk. We willen de cursist ervan doordringen dat hij of zij in eerste instantie een lichaam is en niet heeft. We proberen de zekerheid en de balans van het eigen lichaam te vergroten. ...Bijvoorbeeld via evenwichtsoefeningen.

LEERLINGE Evenwichtsoefeningen? Daar ben ik een kei in. Altijd al geweest. Evenwichtigheid is het allerbelangrijkste. Op alle gebieden van het leven is het onontbeerlijk.

VECHTSPOORTLERAAR Het is hier nogal benauwd, vindt u ook niet? Dat is het verwarmingssysteem. Zeer grillig. Nog van voor de oorlog. Is het goed als ik de deur een beetje open zet?

LEERLINGE Laten we meteen overgaan op de techniek. Spaart ook tijd.

VECHTSPOORTLERAAR Dat is het nou juist...

LEERLINGE Ja, tijd! We kunnen er niet van uit gaan dat we hier de eeuwigheid met ons tweeën zullen doorbrengen, dat zou natuurlijk vreselijk, onmenselijk zijn. De gedachte alleen al zou je de adem benemen, toch? Is het niet?

VECHTSPOORTLERAAR ...De kans is groot dat u iets blesseert bij de technische oefeningen, als uw spieren te vast zitten. Als u te gespannen bent.

LEERLINGE Ik ben volmaakt ontspannen. Vind jij dat ik er te gespannen uit zie?

VECHTSPOORTLERAAR Dat weet ik niet!

LEERLINGE Maar kijk dan naar me!

VECHTSPOORTLERAAR Hoe dan?

LEERLINGE Kijk gewoon!

VECHTSPORTLERAAR Ik zie het niet!

LEERLINGE Maar wat denk je dan als je me ziet!?

VECHTSPORTLERAAR Ik weet het niet! Ik weet het echt niet! Ik kan het me voorstellen!

LEERLINGE Wat?

VECHTSPORTLERAAR Dat u gespannen zou kunnen zijn. En dan is het niet in orde.

stilte

LEERLINGE Je moet me dan maar vragen waar het pijn doet. Je moet me dat dan maar gewoon vaak vragen.

VECHTSPORTLERAAR *uitgeput* Ja, dat zal ik zeker. Dat zal ik heel vaak vragen. Beloofd.

LEERLINGE Je moet dan maar gewoon heel voorzichtig met me doen.

VECHTSPORTLERAAR Heel erg graag. Ja. Heel erg graag.

15.

Theologencafé II

THEOLOOG 1 ‘Outsiders en de architectuur van hun binnenwereld. Een installatieperformance.’

THEOLOOG 2 Horen deze dingen bij die subversieve kunstenaar van hiernaast?

THEOLOOG 1 In deze zaal: het exotisme van de schizofreen. Over elkaar heen buitelandse spoorwegen en viaducten, reclame-teksten en neon-lichten. De schizofreen en de outcast als ziener.

THEOLOOG 2 Ik snap niet dat ze deze expositie ‘Postromantisch’ noemen: alles en iedereen hier wil alleen maar terug naar binnen! Voor een kleinburgerlijke romantiek van de waanzin: een verdieping lager. Voor de gentleman-crimineel: twee zalen terug. Terug het geheim in! Naar binnen! Niet naar buiten! Nooit meer naar buiten!

THEOLOOG 1 We zijn vervangen door de marginaal. In plaats van bemiddeling tussen mens, woord en God zoekt hij nu zijn inspiratie in de hysterie van

de uitzondering. Blijkbaar heeft de kunstenaar daar iets gevonden dat zijn taal beter spreekt dan wij.

THEOLOOG 2 'Gevonden?' Alsof de kunstenaar vandaag nog de tijd neemt om te zoeken!

THEOLOOG 1 Hier: 'Exercities in ontmaskering. De waanzin als norm.'

THEOLOOG 2 Ontmaskering: dat is de ziekte van deze tijd. Het dwangmatig geëtalear van de eigen zwaktes. Dat is nou echt iets dat mij naar een rechtse kunst doet verlangen, weet je dat? Dus geen dweperig exposé van onze talloze grote en kleine menselijke onzekerheden, maar een dienstbare esthetiek van Antwoorden. Ik verlang daar echt naar. Een kunst die oplossingen biedt. Een theater waarin je thuis kunt komen, een theater dat een toegang vormt tot jezelf. Tot je eigen zekerheden. Een rechts theater! Dat zou echt een verademing zijn.

pauze

THEOLOOG 1 Hoe is het eigenlijk met je vriendin?

THEOLOOG 2 Ze heeft succes en verdient geld.

THEOLOOG 1 Dat is fijn.

THEOLOOG 2 Ja. Heel fijn.

THEOLOOG 1 Saskia heeft een aanbieding gekregen om een windmolenpark te bouwen.

THEOLOOG 2 Oh. Een windmolenpark. Wat goed.

THEOLOOG 1 In het buitenland.

THEOLOOG 2 In het buitenland.

THEOLOOG 1 Ze gaat het doen en we verhuizen dus binnenkort.

THEOLOOG 2 Naar het buitenland.

THEOLOOG 1 Naar het buitenland.

THEOLOOG 2 Saskia gaat verhuizen.

THEOLOOG 1 En ik ook.

THEOLOOG 2 Jij ook?

THEOLOOG 1 We verhuizen samen.

THEOLOOG 2 Samen?

THEOLOOG 1 Ja!

THEOLOOG 2 Dus je gaat weg!

THEOLOOG 1 Dat is wel zo'n beetje de consequentie.

korte pauze

THEOLOOG 2 Wat ontzettend fijn voor Saskia.

THEOLOOG 1 Ja, het is fantastisch. Een enorm project. Zal meerdere jaren in beslag nemen.

THEOLOOG 2 Maar wat ga jij daar dan doen? Hoe ga je daar dan je tijd doorkomen?

THEOLOOG 1 Dat is best grappig. Ik heb hier werk gevonden dat ik ook daar in het buitenland gewoon vanachter mijn computer kan doen.

THEOLOOG 2 Werk? Jij? Heb jij werk?

THEOLOOG 1 Als webdesigner bij een grote kerkelijke organisatie die nu een project doet om het geloof aantrekkelijker te maken voor de belevingswereld van jongeren en allochtonen. Bedoeld om de theologie weer rock 'n roll te krijgen.

THEOLOOG 2 Rock 'n roll.

THEOLOOG 1 Het project heet Happy Theology.

THEOLOOG 2 Ja.

THEOLOOG 1 Ik ontwerp de website. Heb volledig carte blanche. Ze hebben alle vertrouwen in me.

THEOLOOG 2 Als de geschiedenis ons inmiddels niet belachelijk genoeg heeft gemaakt doen we het blijkbaar zelf wel.

THEOLOOG 1 Hoe bedoel je?

THEOLOOG 2 Wat is het volgende? Wat ga je daarna doen? Stand-up Theology?

THEOLOOG 1 Het is toch juist fijn dat we nu wat meer aandacht krijgen?

THEOLOOG 2 Aandacht. Ja. Dat is precies het probleem. Dat al die jonge theologen, nog voor ze goed en wel van school af zijn, meteen besprongen worden door de kerkelijke organisaties en de media, in de hysterische hoop dé nieuwe jonge theoloog te vinden. Dé nieuwe jonge veelbelovende theoloog die de bestaande orde eens flink door elkaar schudt en bevrijdt van de knellende traditie! Happy Theology.

Nog voor ze zelf enige stappen hebben gezet in de wereld: besprongen en in een structuur geforceerd. Rock 'n roll. En er is niets dat die nieuwe generatie bindt! Niets dat al die individuele jonge veelbelovende theologen met elkaar gemeen hebben. Behalve dan het gezamenlijke misverstand dat ze iets over 'de wereld' te melden zouden moeten hebben. En het misverstand dat ze zouden moeten afdalen tot de belevingswereld van het klootjesvolk, alleen maar om met de grootste paniek te voorkomen dat ze anders zouden afhaken!

THEOLOOG 1 Dat-is-mijn-taak!

THEOLOOG 2 Dat is niet je taak! Als ze afhaken dan haken ze af! Alles beter dan concessies doen! Het gaat niet om ontroering. Het gaat niet om inleving. Het gaat niet om identificatie met Jezus of Job of Jozef of met wie dan ook. Het gaat er niet om dat je iets 'van jezelf' in die teksten herkent. Het gaat om de geest van het werk! Dat je je als geest tot geest aangesproken weet. Dat je in gesprek bent.

THEOLOOG 1 Nou in zekere zin is dat toch precies wat ik–

THEOLOOG 2 Wij zijn al een schrijnende minderheid. Vervangen door cabaretiërs en columnisten. Als we onszelf nu ook nog eens met dit soort happy projecten belachelijk gaan zitten maken dan is het einde zoek. Prostitutie-theologie! Jij bent geen cabaretiër!

Wat is het volgende? Ik zal het je vertellen: alweer zo'n gênante roep van de regering om een 'theologische canon'. En dan niet om nieuwkomers te laten zien hoe wij hier denken en lezen en altijd al gedacht en gelezen hebben- Nee nee! Nee, alleen maar om voor onszelf te verdoezelen hoezeer wij vergeten hebben! Of beter gezegd hoezeer we vergeten zijn door datgene wat we zo sterk verwaarloosd hebben dat het niet anders kon dan ons te vergeten: onze Geest. Onze eigen Geest heeft ons vergeten. Vergeten en verlaten. Wat een afgang.

Muziek. Hij wil af gaan, maar wordt tegen gehouden door de assistant manager 2. Lichtwisseling. Er vormt zich één grote kluit mensen. Uit de lucht vallen sarongs. De assistant manager 2 doet voor hoe ze moeten worden omgeknoopt. De rest volgt zijn voorbeeld. Schoenen en broeken gaan uit, sarongs worden onder de rokkostuums of over de avondjurken heen omgeknoopt. Dan sterft de muziek zachtjes uit. Alles baadt in een warm, broeierig, schemerachtig licht.

16.

Receptie IV

RECEPTIONISTE 1 We hebben bovenzalen, ondergrondse zalen, Euclidische zalen, gekromde zalen, dode zalen, schuine zalen, reclamezalen, gebroken zalen, tussenzalen, platte zalen...

RECEPTIONISTE 2 We hebben naar het schijnt zelfs volmaakt bol-vormige zalen.

RECEPTIONISTE 3 Maar niemand heeft die nog gevonden, ook hun omvang is onbekend.

RECEPTIONISTE 4 Ze zouden microscopisch klein kunnen zijn, of gigantisch, ontelbaar andere zalen omvattend, niemand weet het.

RECEPTIONISTE 5 Er gaan geruchten dat die zalen eigenlijk niet voor mensen bedoeld zouden zijn.

Mensen verplaatsen zich. Uit het groepje receptionistes maakt zich een eeneiige tweeling los.

TWEELINGZUS 1 Iedere zaal bestaat uit minstens twee andere zalen.

TWEELINGZUS 2 Iedere zaal heeft een tweelingzaal.

TWEELINGZUS 1 Iedere zaal heeft een anti-zaal.

TWEELINGZUS 2 U kunt dus kiezen.

TWEELINGZUS 1 Grot of woestijn.

TWEELINGZUS 2 Zoeken of wachten.

TWEELINGZUS 1 Jagen of lokken.

TWEELINGZUS 2 Raadsel of oplossing.

pauze

TWEELINGZUS 1 Ben je blij met ons nieuwe huis?

TWEELINGZUS 2 Het heeft één minpuntje:

TWEELINGZUS 1 –de deur.

TWEELINGZUS 2 Die is volkomen overbodig.

17.

De gangen V

Jean-François en de portier kijken naar de receptioniste 1, die voorlangs weg loopt. De portier heeft Jean-François bij de kraag, alsof hij hem er ieder moment uit gaat gooien.

PORTIER Tot morgen Marina.

JEAN-FRANÇOIS Wil je met haar naar bed?

PORTIER Minstens.

JEAN-FRANÇOIS Waarom neem je haar dan niet gewoon?

PORTIER Ze is hier tijdelijk. ‘Stage.’

JEAN-FRANÇOIS Tijd bestaat niet. Er is alleen maar ruimte. Er is altijd alleen maar ruimte.

PORTIER Ze vertrekt volgende maand naar het buitenland. ‘Stage.’

JEAN-FRANÇOIS Ach, heel dat buitenland, dat is tegenwoordig toch allemaal allang binnenland.

PORTIER Heb jij nou werkelijk overal een antwoord op?

JEAN-FRANÇOIS Vanuit mijn positie is dat nu eenmaal een stuk makkelijker.

PORTIER Als het heel even niet over Sweelinck gaat, klink jij meteen echt vreselijk blasé, weet je dat?

JEAN-FRANÇOIS Gooi me er dan uit!

PORTIER Ik wou dat ik dat kon!

18.

Centrale verwarmingskelder

MAN Één van mijn grootste angsten, altijd al geweest: zonder het zelf te weten in overtreding zijn. Per ongeluk iets doen dat niet mag. Bij de beveiligingspoortjes van de supermarkt of de boekwinkel tast ik altijd eerst koortsachtig in mijn broekzakken, om na te gaan of er niets in gevallen is.

CONCIËRGE Verboden toegang voor onbevoegden.

MAN Dat is fysiek. Een ziekelijke fysieke reflex. Doodsbang, hysterisch dat ze je hand afhakken. Bezeten van de wil om altijd door en door legaal te zijn. Legaal te zijn en te blijven.

CONCIËRGE Het staat toch duidelijk aangegeven?

MAN Wat is het hier warm.

CONCIËRGE Dank u. Dit is de centrale verwarmingskelder.

MAN Ah! Dus: centraler kan niet!

CONCIËRGE Nou ja. Als je op de plattegrond kijkt dan zie je dat we hier eerder een beetje links onder van het midden zitten.

MAN Klopt niks van, trouwens, van die plattegrondjes.

CONCIËRGE Bovendien schijnt er ergens anders nog een centrale verwarmingskelder te zijn. Precies zoals deze.

MAN Heerlijk om even beneden te zijn.

CONCIËRGE Ik moet u verzoeken de lift weer in te stappen.

MAN Nee nee, niet meer naar boven. Dit conferentiecentrum is één groot archief. De zalen zijn de opbergmappen en wij zijn de data. Duizend metalen bakjes en wij zijn de systeemkaarten. De gele plakbriefjes. Niets dan opsommingen, in willekeurige volgorde naast elkaar geplaatst. Nooit meer naar boven. Ga naar boven en je komt in een opsomming terecht.

CONCIËRGE Het spijt me, het mag niet, regels zijn regels.

MAN Wat zijn dat voor buizen?

CONCIËRGE Dat is dus de centrale verwarming.

MAN Natuurlijk. De menselijke gevoelswereld is een buizensysteem. Daarin zie je een voortdurend proces van afbraak, destructie, osmose, inkapseling, afvoer... Ik ben hier op mijn plek. Met geen mogelijkheid krijgen ze mij nog naar boven. Er waren dagen, middagen, avonden dat ik probeerde alle cursussen en lezingen hier bij te wonen. Voorbije dagen. Ik sluit mezelf hier op. Dat is alvast besloten. Alleen met mijn handen en voeten. Verder niets. Verder helemaal niets meer. Ben vergeten hoe iets nieuws te leren. Geen zin om iets nieuws te leren. Geen zin om te veranderen. Zou niet weten hoe. Weet je wat ik ga doen? Het meest subversieve dat je kunt bedenken: ik ga zitten.

Hij gaat zitten.

MAN Zitten en mijn ogen dicht doen. Inderdaad: in Conferentiecentrum de Leeuwenrots ga ik slapend de nacht doorbrengen. Dat mag niet, ik ken de regel, dit is een bedrijfsruimte, ik mag hier niet slapen, ik weet het. En toch ga ik het doen. Van mij mag alles blauw worden. Laat alles maar blauw worden: de muren. Het plafond. De vloer. De verwarmingsbuizen. De airconditioning. Tot en met het binnenste van mijn ogen.

Hij valt in slaap.

19.

Theologencafé III

Het wordt langzaam steeds donkerder op toneel, ook gedurende de hierop volgende scène. De Theoloog 2 is zijn hele monoloog alleen.

THEOLOOG 2 Ja ja – Nee nee – Vol goede moed vol goede moed – Ja – Dat is lief van je – Sorry nog van daarnet – Ja – Nou ja – Wat zeg je? – Goed hoor – Heel erg goed – Er zijn alleen ineens heel veel gesprekken die ik nu dus opeens niet meer kan voeren – Ja – Inderdaad – Natuurlijk – Niet dat we de laatste tijd – Nou ja, we waren de laatste tijd toch vooral dronken en aan het klagen over van alles en iedereen, maar – Ik vind ons zo goed – Ik vind ons gewoon zo ontzettend goed – Nee natuurlijk – Nee tuurlijk ons Calvin-project komt er wel, dat kan ook via de mail, dat heeft geen haast, we worden er toch niet voor betaald – Oh had ik dat nog niet verteld? – Ja nee geen geld – Te verwachten te verwachten – Ja – Nee ik ook eigenlijk niet – Wat zeg je? – Ja – Ben nog in ons café – Ze komt me zo ophalen, ik zou hier op haar wachten – Maar wat ik net zei, dat bedoelde ik dus eigenlijk niet met betrekking tot Calvij... – Ja ik weet dat jij dat weet – Maar ik wil dat gewoon nog eens kunnen zeggen, ook al weet je het – Ik vind ons echt heel erg goed – Dat vind ik gewoon – En – Het is wel jammer dat er nu dus ineens heel veel gesprekken zijn die niet meer gevoerd kunnen worden – Nee tuurlijk ik denk dat ik in jouw plaats precies hetzelfde had gedaan, als mijn vriendin zo'n aanbieding zou krijgen – Ik denk ook wel dat waar jullie naar toe gaan ook veel meer interessant werk is voor een theoloog van jouw statuut – Hoewel het heel fijn is dat je je met die website kunt bezighouden – Happy Theology – Ja – Nee goed – Dat is ook zo – Ja – Hoe dan? – Zeg het maar, jij bent degene die weg gaat, ik blijf – Ik blijf – Lijstjes – Van waar we het nog over zouden hebben – Dat is goed – Zet maar vast op die van mij: Nanotechnologie. Vergrijzing. De Postromantiek. Het failliet van het geloof. Het failliet van de moraal. Van mens en maatschappij. Van het leven en de dood. En tot slot: het failliet van het failliet – Nou dat komt dan goed uit – En ons gesprek over het nieuwe theater moeten we ook nog steeds voortzetten hè – Zo veel te doen – Zo veel te bespreken – Ja – Ze is er al – Ze staat nu naast me – Zal ik doen – Je krijgt de groeten terug – Doe je ook veel liefs aan Saskia? – Ja doe maar – Maar wacht nou even – Wanneer zien we elkaar dan weer? – Ja – Vier jaar??? Dan pas? – Ja – Nou dat moet dan maar – Oké – Daag – Daag...

20.

Ontvangsthal II

TWINTIGER *melancholiek, verstild, zich schamend, bijna fluisterend* Genoeg van de dag. Tijd voor de nacht. Tjak tjak boem. Goede housemuziek, goede techno, tjak tjak boem, dat is waar het om gaat. Opzweepende beats. Mega harde bassen. Die je helemaal door elkaar trillen. Tjak tjak boem, dat is waar het om gaat. Als je maar lol hebt. Disco. Baat het niet? Dan schaadt het niet.

ASSISTENT MANAGER 2 Het spijt me zeer jongedame, maar ik moet u teleurstellen. Er zijn geen danszalen meer. Er kan helaas tijdelijk niet gedanst worden.

TWINTIGER Wat? Waarom niet?

ASSISTENT MANAGER 2 Onze danszalen stammen allemaal nog uit de jaren 70. Maar, en dat hoeft ik ú niet te vertellen, er is de laatste tijd zó ontzettend veel kritiek op de jaren 70 – ja ook van onze klanten – dat we besloten hebben ze allemaal drastisch te renoveren.

TWINTIGER Nee.

ASSISTENT MANAGER 2 Van de zomer nog, in 'Wendingen', u weet wel, dat tijdschrift voor vooruitstrevende architectuur en vormgeving, een vernietigend artikel. Een of andere jonge blaag, nieuwe belofte op het gebied van de Postromantische architectuurkritiek, had zoiets geschreven als dat het toch echt werkelijk onbestaanbaar was dat het prestigieuze Conferentiecentrum De Leeuwenrots anno nu nog altijd en vervolgens een hele lijst met opsommingen. 'Schuin, bruin en gezellig is uit!' Nou ja. Iedereen is het natuurlijk meteen met hem eens. Vandaar dus de verbouwing.

...Terwijl die hele periode al met al best nog interessante dingen heeft opgeleverd; Piet Blom, Theo Bosch, Herman Hertzberger, Jan Verhoeven, Ben Loerakker, Carel Weeber, dat waren toch echt geen... Die hebben toch best mooie dingen gemaakt. Toch?

De TWINTIGER *knikt instemmend*

Maar goed. De klant is koning. Wil hij een andere vormgeving, krijgt hij die: het jaren zeventig design vliegt eruit! Geen probleem! Zo simpel is het bij ons, Conferentiecentrum de Leeuwenrots: ...duizend zalen!

donkerslag

1000 Zalen is 19 juni 2009 in première gegaan in de Bottelarij in Brussel. De Nederlandse première was 23 juni 2009 in Theater Bellevue in Amsterdam, tijdens het ITS-Festival. De voorstelling is gespeeld door toenmalige studenten en oud-studenten van het RITS Brussel: Kaat Arnaert, Thomas Bellinck, Barbara Claes, Stefanie Claes, Ewout D'Hoore, Marjan de Schutter, Michiel Soete, Bo Tarenskeen, Michael Vandewalle, Jeroen Vander Ven, Laura Vandewynckel en Nele Vereecken. De scenografie was van Bo Tarenskeen, licht en geluid werden gedaan door Geert Gyssels en Brecht Hermans.

Bo Tarenskeen (1981) is toneelspeler, schrijver en regisseur. Na zijn studie wijsbegeerte en politieke wetenschappen in Amsterdam, Potsdam en Berlijn volgde hij de regieopleiding aan het RITS te Brussel. Stukken die hij schreef zijn oa. *DOKA* (2003), *Ricochet* (2003), *Dem einzigen Meister. Herinneringen aan Martin Heidegger* (2006), *1000 Zalen* (2009) en *VOIX* (2010). Met zijn afstudeervoorstelling *1000 Zalen* won hij in 2009 de Ton Lutz prijs. Bo Tarenskeen is mede-oprichter van het collectief Tijdelijke Samenscholing en werkt als free-lance regisseur in Nederland en België.